

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Tertius. Quanto amplius mysticus ascendit, tanto facilius aduertit actiuitatem propriij spiritus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

neas, vt etiam simul cognoscas, quæ à Deo donata sunt tibi; siue sursum, siue deorsum, siue dextrorsum, siue sinistrorsum, siue antrorsum, siue retrorsum impetus spiritus direxerit: eo tamē moderamine, vt paulatim in lumine diuino, & calore spiritus (quem gratia diuina in ipsa animæ essentia residens per prius in voluntatem sufflammat) perficiaris, & ad superiora ascendas; ac etiam, vt ad soleitatem proprii spiritus, seu ad illam diuinæ vnionis carentiam; (quæ subindè tam nudam, ac solitariam animam constituit, ac si de Deo, eiusque amicissima vnione nil vnquam percepisset) frequens toto statu vnionis fiat relapsus: & his quidem conditionibus concomitantibus, postquam te afflixit, & probauit, ad extremum misertus est tui. ne scilicet diceres in corde tuo, fortitudo mea, & robur manus meæ, hæc omnia mihi præstiterunt; sed recorderis Domini Dei tui, quod ipse vires tibi præbuerit, quodque modus ille supernaturaliter operandi, à sola gratia Dei dependeat, omnibusque illa à Deo non dignatis, inaccessibleis sit; quocumque licet ingenij acumine, aut scientiæ genere, sint instructi.

Et certè quando pia anima nouam, & vitalem speciem vnitiui amoris receperit, hinc quidem præ gaudio in lachrymas resoluitur; & lætatur pro diebus quibus Deus illam humiliavit, & annis, quibus vidit mala: illinc autem sibi ipsi indignatur, quod tempore priuationis non magis patieati corde, &

à Psal. 118.

corpore sustinuerit omne malum, quod sibi Dominus sua absentia, & passionum inordinatarum rictibus intulerat; dignumque censet, vt nemo ad tam vicinam cum Deo vnionem admittatur, qui non prius transiens per ignem, & aquam huiusmodi purgationum, ad purum excoctus fuerit. Iam verò loco præambuli, & perfectæ dispositionis omnibus gratijs in Dei laudem repositis, ad actus exercitium, illic ipsum benè in Deo affici iucunda cogitatione assume, illustra, & renouanda foue, refoue, & pro actuali vnione retine, quam verò moderato progressu diuinum lumen accrescat, magis elucet ex sequentibus.

Quantò amplius mysticus ascendit, tantò facilius aduertit actiuitatem proprii spiritus.

ARTICVLVS TERTIVS.

Os meum a aperui, & attraxi spiritum. Ac si diceret, ô pia anima, sicut ille quem coarctat spiritus vteri sui, non in cubiculo inclusus; sed foras ad liberum aërem se confert, & ibidem os suum aperit; vt aërem, & halitum attrahat, imo ipsa altiora loca conscendit, vt plenis buccis respiret, & arctitudinem intrinsicam, ad spatiosissimam cœli amplitudinem prouocet; quo ita ceu à maximo pondere, alleuari possit: ita quoque agas oportet cum gustu diuino, quem quasi in fundo, seu corde vterunque arcto, & ponderoso absconditum gerbas, non enim in hoc fundo

fundo tali quali in hessione concludi debet, cum non amplius per modum fundi; sed per modum spiritus, & eleuationis procedendum sit. & ideo etiam gustum spiritus, quem Deus tibi dedit, non tam in fundo, & corde, quam in secretissimo spiritus; & prout spiritualissimè voluntatem inibi latibulum suum posuisse animaduertes, & secundum tenuem illam diuinæ naturæ perceptionem, pro vt modo in spiritu contingit, absque crassa illa, seu inclusa fundi operatione, sicut in statu priuationis, aut etiam in alijs præcedentibus fieri solebat, accipi debet.

Aperi ergò os tuum, ô pia anima, & capacitatem spiritus ad superiora erige; vt ibi spiritum, & vitam haurias, idque tantò amplius, quantò magis te in spirituali regione ascendere animaduertis. cum enim quotidie gratia vitæ æternæ in animæ essentia residens, per prius in voluntatem, seu vitalem Dei gustum diffundatur; necessariò ipse intellectus, ex abundantiori beneficentia voluntatis, actiuatur amplius: ita vt species mysticas ad actualis amoris vnionem, eiusque continuationem facillimè possit exprimere, & ad superiora spiritu, vita, & habitatione eleuari, liberoque, & ab inferiori pondere soluto spiritu magis, magisque in superioribus dilatari. non tamen ita fixè; quin ad soleitatem proprii spiritus, seu nil actualis amicitatis habere; licet non ad crassam fundi captiuitatem, subindè dilabatur.

quam variè autem, & actuosè spiritus, & illustretur, & instantaneè operetur, iam consequenter dicendum erit;

Instantanea operatio spiritus actiuatur ex vario luminoso visu.

ARTICVLVS QVARTVS.

Vidia cælum nouum, & terram nouam. primum enim cælum, & prima terra abiit, & mare iam non est. Ac si diceret, ô pia anima, eo ipso quo libero, & soluto spiritu ad superiora ascendisti, vt ibi tanquam in sphæra propria cœlestes illas regiones, ac mentales situs perlustrares; nouum quoddam cælum spiritualis solatiij, & fruitionis inuenisti: & terram nouam, seu realem in spiritu bene-afficientiam, longè distantem à prima terra, & fundo crasso, quo in corde tædioso conclusa, per noctes quærebas dilectum. rectè ergò dicitur primum abiisse cælum, quando scilicet in initio vnionis versabaris, & modicum luminis, quod sat difficulter etiam suscipiebas, ac pöderosam terram fundi tui adhuc sustinebas. quæ quidem terra etiam abiit, cum ex nunc incipias videre inferiorem hominem nonnihil sub regione spiritus constitutum, & quasi aliud à te, (secundum quod in spiritu viuere te sentis) distinctū; quodque vt improporcionatum inferiùs, & tanquam tertium aliquod relinqui debeat. vndè etiam dicitur, mare iam non